

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד השופטת יעל ייטב

המערער זכריה גופרמן
ע"י ב"ב עו"ד נסים אוחנה

נגד

המשיב מנהל מע"מ אשדוד
ע"י ב"ב עו"ד דנה סבאג, פרקליטות מחוז דרום (אזרחי)

פסק דין

מבוא

- 1
- 2 1. ערעור על החלטות המשיב לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - "חוק מס
- 3 ערך מוסף") לחייב את המערער בשומת תשומות בסך של 6,135 ₪, ובשומת עסקאות
- 4 בסך של 154,784 ₪ (נכון ליום 26.11.17).
- 5 2. המערער רשום כעוסק במשרדי מע"מ החל ביום 1.6.09, ועיסוקו מוגדר כביצוע עבודות
- 6 חשמל ושמאות רכב. בעקבות ממצאי ביקורת חשבוניות שנערכה בספרי המערער,
- 7 לשנות המס 2011-2015, נפסלו ספריו לשנות המס נושא הביקורת. כמו כן הוצאה
- 8 למערער שומת תשומות לשנת 2015, וכן שומת עסקאות לשנים 2011-2015. ביום
- 9 14.12.16 הגיש המערער השגה על השומות, ובעקבות דיונים שהתקיימו בהשגות
- 10 שהגיש, נדחתה ההשגה על שומת התשומות, ואילו ההשגה על שומת העסקאות
- 11 התקבלה באופן חלקי, לשנים 2011-2014, כך שנותרה בין הצדדים מחלוקת לעניין
- 12 שומת העסקאות לשנת 2015.
- 13 3. ביום 1.3.17 הגיש המערער ערר לוועדת הערר לקבילות פנקסים על ההחלטה לפסול
- 14 את ספריו ולהטיל עליו קנס בשל אי ניהול ספרים. במהלך הדיונים שהתקיימו לפני
- 15 הוועדה, הודיע המשיב על ביטול החלטתו בדבר פסילת הספרים לשנים 2011-2014,
- 16 כך שבפני הוועדה נותר ערר על ההחלטה לפסילת הספרים לשנת 2015. אף שסוגיית
- 17 ניהול הספרים נדונה לפני הוועדה, ואינה אחת מהמחלוקות הנדונות לפני, אציין
- 18 בקצרה, לשם השלמת התמונה, כי בערר פורט שחלק מספריו של המערער נשרפו
- 19 בדלקה שפרצה במשרדו של רואה החשבון, ביום 13.6.16. ביום 19.9.19 דחתה הוועדה
- 20 את הערר, והותירה את פסילת הספרים על כנה. בפסק דינה קיבלה וועדת הערר את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

טענת המשיב שלפיה אף שהספרים נשרפו, מדובר במספר קטן של עוסקים שהנפיקו למערער את החשבוניות, ולפיכך לא הייתה כל מניעה לבקש את העתקי החשבוניות מהספקים ולשחזרן. עוד ציינה הוועדה כי העדויות מטעם העורר השאירו רושם "לא חיובי", והוועדה מצאה שהעורר לא מילא את חובתו כנישום להביא בפני רשויות המס את הנתונים המלאים בדבר הכנסותיו, אף שהיה בידו לעשות כן, חרף השרפה במשרדו של רואה החשבון. הוועדה דחתה את ניסיונותיו של העורר לגלגל את הכדור לפתחו של המשיב, בטענותיו שהמשיב לא ביקש ממנו לשחזר את החשבוניות. עוד הוסיפה הוועדה כי בישיבה הראשונה שהתקיימה לפניה, שבה נטל חלק רואה החשבון מטעם המערער, ללא נוכחותו של המערער, העלתה הוועדה את האפשרות של שחזור החשבוניות, ואולם אף שנפתח למערער "חלון הזדמנויות" זה, לא טרח המערער לשחזר את החשבוניות. הוועדה הזכירה את נטל השכנוע הרובץ לפתחו של הנישום, את החובה הקבועה בסעיף 75 בחוק מס ערך מוסף לשמור את הפנקסים והמסמכים. כמו כן ציינה הוועדה את הגינותו הרבה של המשיב, אשר ביטל את החלטת הפסילה לשנים 2011-2014. בנסיבות העניין מצאה וועדת הערר לדחות את הערר על פסילת הספרים לשנת 2015.

שומת העסקאות

4. בביקורת שנערכה לשנים 2011-2015 מצא המשיב כי למערער היו "עסקאות מחשמל"; עבודות חוץ "חשמל" ושמאות רכב. מאחר שהספרים נפסלו (ולמעשה גם נשרפו ולא שוחזרו על ידי המערער), לא ניתן היה לאמת את העסקאות. לפיכך, בוצע תחשיב לבחינת סבירות ההכנסה מעבודות חשמל, ללא עבודות חוץ, על פי הרווח הגולמי. מחזור העסקאות שעליו דיווח המערער בשנת 2014 עמד על 863,217 ₪. בכרטסות של המערער מצא המשיב כי עלות החומר, או "קניות החומרים" הסתכמה לסכום של 518,596 ₪, הוצאות ישירות ללא "עבודות חוץ". שיעור עלות החומר ביחס לעסקאות מחשמל, בשנת 2015, בהתאם לדיווחי המערער, היווה 60.1% ("קניות חומר ביחס לעסקאות").

5. המשיב השווה שיעור זה לשיעור עלות החומר ביחס לעסקאות החשמל בשנים שבביקורת, ומצא את הממצאים הבאים:

שנת מס	קניית חומר ביחס לעסקאות חשמל
--------	------------------------------

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

2015	60.1%
2014	5.6%
2013	7.8%
2012	13.4%
2011	31.3%

6. המשיב בחר בשיעור קניית חומר ביחס לעסקאות חשמל של שנת 2011, כנתון המבטא את השיעור הסביר של הרווח הגולמי, הנחה מקלה לעומת ממוצע השיעורים בכל השנים שנבחנו, ועל בסיס הנחתו זו מצא שההכנסה בשנים 2012-2014 סבירה. לעומת זאת מצא המשיב שההכנסה בשנת 2015 אינה סבירה. על יסוד נתונים אלו קיבל המשיב את ההשגה לשנים 2011-2014, וערך שומת עסקאות לפי מיטב שפיטה לשנת 2015 בלבד. בתחשיבו אימץ המשיב כאמור את הנתון של 31.3%, לצורך השומה שערך. כיוון שעלות החומר שעליו דיווח המערער בשנת 2015 הייתה 518,586 ₪, קבע המשיב כי מחזור עסקאותיו של המערער מעבודות חשמל באותה שנה עמד על 1,656,749 ₪. ההפרש שעליו היה על המערער לשלם מס עסקאות על פי תחשיב זה, עומד על סך 793,533 ₪, ועל כן הוצאה למערער שומת עסקאות בסך של 140,852 ₪.
7. המשיב התייחס בקביעתו לכך שהמערער לא הגיש בגדרה של ההשגה שהגיש תחשיב חלופי לבחינת הרווח הגולמי. לטענת המשיב נערך התחשיב על סמך השוואת רווח גולמי לאורך שנות הביקורת, ובהסתמך על נתוני העסק של המערער, היינו על הדוחות הכספיים והוצאות קניה בגין רכישת חומר גלם בהתאמה.
8. המערער חלק על תחשיב זה, וטען מספר טענות. בראש ובראשונה טען שקיימת טעות חישוב, והמחזור לפי מיטב שפיטה שאותו קיבל היה 1,069,494 ₪ בלבד, כך שההפרש לאחר ניכוי המחזור המוצהר הוא נמוך יותר, וכפועל יוצא גם שומת העסקאות צריכה להיות נמוכה יותר. עוד נטען כי התיקון הידני שנערך בידי המשיב אינו חוקי, ואינו מכשיר את השומה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

9. המערער הוסיף וטען שהיה על המשיב להביא בחשבון את מלאי העבודות בביצוע לסוף השנה, כפי שדווח לפקיד השומה, ואילו היה המשיב מביא נתון זה בחשבון, היה הסבר לשיעור הגבוה של קניית החומר ביחס לעסקאות. לטענת המערער היה המשיב צריך לנטרל את הקניות שנותרו במלאי, שעמד על פי דוח רווח והפסד על סך של 237,000 ₪, ואילו היה מנוטרל נתון זה, עלות החומרים שיש להביאה בחשבון לצורך התחשיב (שהיא עלות החומרים שבה השתמש המערער בשנת 2015) היא 281,586 ₪ בלבד. המחזור המתקבל לפי השיעור שאותו אמץ המשיב, 31.3%, הוא 899,635 ₪ בלבד, הפרש של 36,418 ₪ בלבד לעומת המחזור המוצהר, והמס לתשלום הוא בסך של 6,191 ₪ בלבד, לעומת כ- 140,000 ₪ שנקבעו על ידי המשיב.
10. המערער טען טענה נוספת, שלפיה בשנת 2015 התקשר בעסקה לביצוע עבודות חשמל בפרויקט בנייה של חברת א. דורי בניה בע"מ (להלן- **חברת דורי**). עקב תמחור חסר נגרמו למערער הפסדים כבדים, בשל שימוש בחומרים שעלותם עלתה באופן ניכר על תחשיבו. עלות הסכם העבודה הסתכמה ל- 886,600 ₪, ללא מע"מ, והקניות וההוצאות לקבלני המשנה, שהוצאו בשנת 2015, גרמו להפסד בתפעול הפרויקט. לאחר שחברת דורי נקלעה לקשיים, ובעלי המניות התחלפו, נדרש המערער לטענתו לוותר על 10% מיתרת הכספים שהגיעו לו. בשל עסקה זו היו למערער לטענתו הוצאות רכישת חומר גבוהות, ומחזורו קטן בשל ההפסדים שנגרמו לו.
11. המערער הדגיש כי המחזור שנקבע להכנסתו על פי מיטב שפיטה, בסך של 2,169,258 ₪, חריג ויוצא דופן לעומת המחזורים המדווחים על ידו, שהיו כדלקמן:

שנת מס	מחזור שנתי מדווח ב- ₪
2013	934,802
2014	662,688
2015	1,340,716
2016	1,103,410

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

דיון והכרעה לעניין מס העסקאות

12. בהתאם להלכה הפסוקה, מהווה פסילת ספריו של המערער עילה לעריכת שומה לפי מיטב השפיטה (ראו ע"א 62/58 פקיד שומה ת"א נ' כץ, פ"ד יג 166, 168 (1959); ע"א 352/86 פקיד שומה פתח תקווה נ' עו"ד אורן, פ"ד מד(2) 554, 559 (1990) (להלן- פרשת אורן); ע"א 734/89 פיקנטי תעשיות מזון בע"מ נ' פקיד שומה גוש דן, פ"ד מו (5) 309, 329 (1994); ע"א 5200/06 אלקיס יבוא ושיווק בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף (ת"א 1) (מיום 16.11.09)). כפי שנקבע בהלכה הפסוקה, אמנם על השומה להיות נאמנה לאמת, ככל שהדבר מתאפשר, ואולם אין ציפייה כי השומה תהא מדויקת ומבוססת לכל פרטיה, ועל כן פקיד השומה או המנהל, אינו נדרש להוכיח בראיות נקודתיות ובאפשרותו להתבסס על אומדנים והערכות בהסתמך על ניסיונו המקצועי (ראו גם ע"א 42/84 גרינברג נ' פקיד שומה רחובות, פ"ד מא (3) 57, 60 (1987); ע"א 8375/06 ד"ר צ'צ'קס נ' מנהל מע"מ פתח תקווה (מיום 25.3.09)).

13. עוד נקבע בהלכה הפסוקה, כי אף שלערכאת הערעור מוקנית הסמכות להתערב בממצאי השומה, לא תיטה ערכאת הערעור להתערב בקביעות אלו, אלא במקרים חריגים ביותר, של סטיות מהותיות מן העובדות שהוכחו, התעלמות מנתונים, או טעות שבחוק (ראו גם ע"א 5324/05 שחאדה נ' פקיד שומה עכו (מיום 9.8.09)), שכן עריכת השומה מוטלת על פקיד השומה או על מנהל מס ערך מוסף, לפי העניין, וגם אם יתכן שהשופט היושב בדין היה מגיע למסקנה שונה, אין די בכך כדי להצדיק התערבות במסקנות הפקיד שהוסמך על פי חוק לקבוע את השומה לפי מיטב השפיטה, נוכח שיקול הדעת הרחב שניתן לו על יסוד מומחיותו בעריכת השומה. בית המשפט יבחן אמנם את השומה באופן ביקורתי, כדי לוודא שהשומה אינה חורגת באופן בולט מרף הסבירות, באופן שאינו מתיישב עם נתונים והנחות עובדתיות ברורות אשר הוצגו על-ידי הנישום, ואולם לא ימהר כאמור להחליף את שיקול דעתו של הפקיד המוסמך בשיקול דעתו שלו.

14. משנערכה שומה לפי מיטב השפיטה, מוטלת על הנישום חובת הראיה לעורר ספק באשר לסבירותה ומהימנותה של השומה, מכוח סעיף 83(ד) בחוק מס ערך מוסף (ראו למשל בע"א 731/88 בוכמן נ' פקיד שומה ת"א, פ"ד מו (4) 265, 265 (1992)). כפי שנקבע בפרשת אורן-

"נישום שספריו נפסלו אינו יכול עוד להיבנות מכך שבית המשפט יאמין לכל הצהרותיו, ועליו להביא הוכחות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

אוביקטיביות (להבדיל מעדותו שלו) לביסוס טענותיו.
בית המשפט נתן דעתו לכך, שקל מאוד להפריח טענות
בדבר שרירות והגזמה, ועל כן, הדגיש, כי אין די בטענות
בעלמא, אלא עליהן להיתמך בראיות אוביקטיביות של
ממש...

15. בענייננו לא הציג המערער ראיות של ממש לאי סבירותה של השומה שנערכה לפי מיטב השפיטה. השומה נערכה כאמור על יסוד נתוני העסק, תוך השוואה לשנים קודמות, שלגביהן לא נפסלו הספרים, ותוך הסתמכות על דיווחים ורישומים בנתוני העסק, חרף הקושי לבסס ממצאים בהעדר אסמכתאות לאימות הדיווחים. התרשמתי כי המשיב נהג במתינות ובסבירות בעריכת השומה לפי מיטב השפיטה, ולא באופן מגמתי. המשיב קיבל כאמור את ההשגה לשנות המס 2011-2014, אף שגם לגביה לא ניתן היה לאמת את הדיווחים בהעדר ספרים, כיון ששיעור קניית החומר ביחס לעסקאות באותן שנים היה סביר. לא זו אף זו. למרות העדר ספרים הסכים המשיב בהגינתו לבטל את החלטתו בדבר פסילת ספרים לשנים האמורות, כפי שאף צוין בהחלטת הוועדה לקבילות פנקסים. בעריכת השומה לפי מיטב השפיטה בחר המשיב כאמור בנתון המקל ביותר מבחינת המערער, ולא בנתונים מחמירים שתוצאתם הייתה שומה גבוהה יותר.

16. המערער לא הציג במהלך הדיון בהשגה כל חישוב חלופי לקביעת שיעור קניית חומר ביחס לעסקאות. כפי שציין המשיב, המערער לא פעל להוכיח מה היה אחוז הרווח האמתי בעסקו. המערער נמנע מלפנות לספקיו וללקוחותיו ולבקש העתקי חשבוניות על מנת לבסס גרסה באשר לאחוז הרווח בשנת 2015. ניתן היה להתרשם, גם במהלך הדיונים שהתקיימו לפני, שהמערער נמנע מלהציג את המידע הרלוונטי, ולשאלות רבות השיב בצורה מתחמקת, בטענה ש"אינו מבין" או "אינו זוכר".

17. לא מצאתי שיש לקבל את הצעתו של המערער, שהועלתה במהלך ההליך שהתקיים לפני, להפחית מלאי שנותר בסוף שנת 2015 מרכיב קניית החומר באותה שנה. מעבר לכך שהצעה זו לא העלתה במהלך הדיונים בהשגה, כך שלא היה בידי המשיב לבחון אותה כראוי, נפלו בה מספר פגמים. ראשית, הדיווח באשר למלאי טרם נבחן על ידי פקיד השומה. כזכור מדובר בספרים בלתי קבילים בשנת 2015, וקיים קושי רב לאמץ את הנתונים האמורים.

18. הנתון שעליו ביסס המערער את טענתו באשר למלאי סומן בדוח שהגיש כ"מלאי עבודות" ולא כ"מלאי חומרים", ולמעשה לא ניתן להבין את גרסתו של המערער בעניין זה. במהלך חקירתו הנגדית של רואה החשבון מטעם המערער, רו"ח אהוד נווה, נטען

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 תחילה כי מדובר בטעות כתיב, ואולם מאוחר יותר ניתנה תשובה שלפיה המלאי של
2 המערער כולל גם "עבודה" וגם "חומר". לא היה ברור מהתשובות שניתנו האם
3 לגרסתו של המערער מדובר במלאי חומרים, שניתן להפחיתו מעלות קניית החומר, או
4 שמא מבקש המערער להפחית מעלות החומרים גם מלאי עבודות, ומאיזה טעם.
5 19. לא זו אף זו. לא היה ברור מהראיות שהגיש המערער מהי התשתית העובדתית
6 העומדת ביסוד הדיווח על יתרת מלאי. רואה החשבון השיב בחקירתו הנגדית שהוא
7 קיבל נתונים על כך מהמערער, והתבסס על הצהרותיו של המערער בלבד. בחקירתו
8 הנגדית השיב רואה החשבון שהוא ישב עם המערער והעריך עמו כמה **עבודות** ישלים
9 המערער בשנה הבאה, ייחס חומרים לעבודות אלו, וכך קבע את המלאי. המערער
10 ורואה החשבון כאחד לא הציגו מסמך כלשהו המעיד על ביצוע ספירת מלאי, או כל
11 מסמך אחר. כפי שצינתי, במיוחד בנסיבות של ספרים בלתי קבילים, אין די בהצהרות
12 נישום, ויש להציג ראיות אובייקטיביות באשר לנתונים. נתונים שכאלו לא הוצגו לפני
13 ביחס למלאי, ועל כן הטענות בדבר מלאי שיש להביאו בחשבון לא הוכחו במישור
14 העובדתי.
15 20. עיון בנתוני המחזורים המדווחים מעלה אמנם כי המחזור שנקבע בעקבות שומת
16 המשיב לשנת 2015 הוא אכן מחזור גבוה מאוד, ביחס למזורים המדווחים בשנים
17 אחרות, ואולם לא מצאתי שיש בכך כדי להעיד על אי סבירותה של השומה שנקבעה
18 לפי מיטב השפיטה. מעיון בנתונים ניתן להתרשם כי המחזורים בעסק של המערער
19 מאופיינים בתנודתיות רבה. מהדיווחים עולה כי גם לשיטתו של המערער הוכפל
20 המחזור השנתי בשנת 2015 לעומת המחזור בשנה קודמת. מגרסתו של המערער עולה
21 כי בשנת 2015 הוא התקשר עם חברת דורי בפרויקט גדול, ויש בכך כדי להסביר קיומו
22 של גידול נכבד במחזורים. כפי שציין נציג המשיב בדיון, מחזור העסקאות מעסקה זו
23 עם חברת דורי, על פי תיאורו של המערער עצמו, גדל ב- 750,000 ₪. אף שמדובר
24 במחזור גדול ביחס לשנים קודמות, אין בכך כדי להעיד על חוסר סבירותה של השומה.
25 כזכור אימצו פקיד השומה הנחה זהירה ומיטיבה עם המערער באשר לשיעור קניית
26 חומר ביחס לעסקאות חשמל, המבוססת על נתוני העסק משנת 2011. לפיכך לא
27 מצאתי שנפל פגם בשומה המצדיק את התערבותי.
28 21. מעבר לדרוש אציין כי בתצהיר עדותו הראשית טען רואה החשבון שאין מקום לבסס
29 את השומה לפי מיטב שפיטה על אחוז הרווח הגולמי שבו בחר המשיב, המתייחס רק
30 לעלות החומר, מבלי להתייחס למרכיב של עבודות החוץ ולמרכיב שכר העבודה, שאף
31 הם חלק מעלות מתן השירותים אצל המערער. על יסוד תחשיב זה הציע רואה החשבון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 שיעור אחר לרווח הגולמי. בסיכומיו זנח המערער טיעון זה, וממילא אף המשיב לא
2 התייחס אליו, וזאת, כפי הנראה בשל אי הוכחת הנחות היסוד של שיעור ברווח הגולמי
3 האמור, והליקויים שהתגלו בתחשיב זה במהלך חקירתו הנגדית של רואה החשבון.
4 על כל פנים, משזנח המערער טיעון זה בסיכומיו, מתייתר הדיון בו במסגרת פסק הדין.
5 22. טענה שנייה שטען המערער, אשר בגדרה ניסה להסביר את ההיקף הגדול של החומר
6 שנרכש לעומת המחזור הנמוך, הייתה כי בשנת 2015 התקשר כאמור עם חברת דורי,
7 בפרויקט גדול, שחייב אותו ברכישת כמות גדולה יותר של חומרים, ומכאן כמות
8 החומר הגדולה שנרכשה. עוד טען שבעקבות העסקה האמורה נגרמו לו הפסדים
9 נכבדים, ומכאן המחזור הנמוך ביחס לחומרים שנרכשו. גם טענה זו לא הועלתה
10 בדיונים בהשגה שהתקיימו לפני המשיב, מבלי שניתן הסבר מניח את הדעת לכך.
11 23. מעבר לכך, שהטענות הועלו כאמור לראשונה בהליך שלפני, ולא במהלך הדיונים
12 בהשגה, לא הוכח שהסבר זה מתיישב עם העובדות. ההסכם עם חברת דורי נחתם ביום
13 25.2.15. בהתאם להסכם האמור, היה המערער אמור לסיים את העבודות עד יום
14 30.3.15. על פי הכרטסת שהציג המערער (בנספח ג' לתצהיר עדותו הראשית), ניתן
15 ללמוד כי בחודשים פברואר ומרץ 2015, תקופת ההתקשרות עם חברת דורי, הייתה
16 רכישת החומרים פחותה בהרבה מרכישת החומרים בחודשים האחרים בשנת 2015.
17 בחקירתו הנגדית לא ידע המערער להסביר נתון זה. המערער טען אמנם בחקירתו
18 הנגדית שעבודתו עם חברת דורי ארכה פרק זמן ארוך יותר, ואולם הוא לא ידע לפרט
19 מה היה אורך תקופת ההתקשרות עם חברת דורי, למותר לציין שהוא לא המציא כל
20 אסמכתאות לכך, לא במסמכים, לא באמצעות עדים, אף לא בחשבוניות המתעדות את
21 הפרויקט שבגינו נרכשו החומרים, אף שהיה באפשרותו של המערער לשחזר את
22 החשבוניות. טענותיו של המערער אפוא לכך שבשל העסקה עם חברת דורי היו קניות
23 חומר בהיקפים גדולים, והפסדים שהקטינו את המחזור, לא הוכחו, והן אינן נתמכות
24 בראיות שלפני.
25 24. אשר לטענתו של המערער בדבר בטלות השומה בשל רישום ידני שגוי של המחזור
26 המדווח, בטענה שהדבר מעיד על טעות בתחשיבו של המשיב, המשיב ביאר בתצהירו
27 ובסיכומיו שהמחזור המדווח בהודעת השומה נכתב באופן ידני ואכן היה שגוי, ואולם
28 השומה התייחסה לעבודות חשמל בלבד, ללא קשר לעסקאות של עבודות חוץ או
29 שמאות רכב, ובכל מקרה אין בשגיאה שנפלה ברישום הידני כדי להשפיע על סכום
30 השומה הסופית שנקבעה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 18-01-39685 גופרמן נ' מע"מ אשדוד

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

25. לאחר עיון בטענות הצדדים ובטענות שנפלה מצאתי שהשומה לפי מיטב השפיטה מבוססת על הסכום הנכון וכי לא נפלה טעות בחישוביו של המשיב. לפיכך לא היה בטעות שנרשמה בכתב יד כדי להשפיע על השומה, בוודאי שאין בטעות האמורה כדי לפסול את השומה או כדי לפגום בחוקיותה (בין היתר מכוח סעיף 135 בחוק מס ערך מוסף).

שומת התשומות

26. המערער בסיכומיו לא חלק על שומת התשומות שנקבעה, והודה בכך שהוא לא הביא ראיות כלשהן לסתור אותה, ולפיכך הדיון בה מתייתר. אציין בקצרה כי המשיב מצא בכרטסות המערער תשומות גבוהות ובלתי סבירות לטעמו של המשיב, בגין הוצאות רכב ופלאפון, בסך של 8,439 ₪. כיון שהמערער לא פעל על פי תקנה 18 בתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו – 1976, ערך המשיב תחשיב לעניין הוצאות הרכב והפלאפון, והוציא שומת תשומות על ההפרש בין דרישת המערער בפועל לבין מה שהיה רשאי לבקש על פי התחשיב, בסך של 5,583 ₪.

סיכום

27. אשר על כן אני דוחה את הערעור. השומות שהוצאו יעמדו על כן.
28. המערער ישלם למשיב את הוצאותיו, לרבות שכר טרחת עו"ד, בסכום של 25,000 ₪. הסכום האמור ישולם תוך 30 ימים, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין.
ניתן לפרסם את פסק הדין.

ניתן היום, ט' שבט תש"פ, 04 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

יעל ייטב, שופטת